

Договорната основа на общата външнотърговска политика на ЕС са Членове 131 до 134 от Договора за Европейска общност.

Европейският съюз е най-голямата търговска сила в света, с 20% дял в глобалния внос и износ. ЕС има водеща роля в усилията за либерализиране на световната търговия в името на ползата както за богатите, така и за бедните държави.

Външната търговия е един от първите инструменти на европейската интеграция, където Държавите членки прехвърлиха на Общността част от суверенитета си. Страните от ЕС участват като единна група в международните търговски преговори.

ЕС вярва в отварянето на пазарите за внос отвън и очаква неговите търговски партньори да направят същото. Той обаче е готов да направи отстъпки за развиващите се страни като им разреши да отворят пазарите си по-бавно, отколкото индустриалните държави и по този начин им помогне да се интегрират в световната търговска система.

ЕС е ключов фактор в световните търговски преговори за либерализация. Целта на тези преговори, които сега се водят в рамките на Световната търговска организация (СТО) е да намалят тарифите за внос и да премахнат бариерите в световната търговия. В резултат на досегашните преговори средната митническа тарифа на ЕС спадна до 4% и е една от най-ниските в света.

ЕС е създал мрежа от двустранни търговски споразумения с отделни страни и региони по света. Той има такива споразумения със съседните страни в Средиземноморския басейн, както и с Русия и другите републики от бившия Съветски съюз.

Търговската политика на ЕС е тясно свързана с неговата политика за подпомагане на развитието. ЕС е предоставил свободен и преференциален достъп до своите пазари на повечето от развиващите се страни и на новите икономики, както и на икономиките в преход. За 49-те най-бедни страни в света преференциите са още по-големи – с изключение на оръжията, всички техни стоки влизат безмитно на вътрешния пазар.

Със 78 държави от Африка, Карибието и Тихоокеанския регион ЕС прилага нова търговска стратегия, с цел да улесни интегрирането им в световната икономика. Споразумение за свободна търговия има и с ЮАР, подобни споразумения се договарят и с шестте страни от Персийския залив: Бахрейн, Кувейт, Оман, Катар, Саудитска Арабия и Обединените арабски емирства.

ЕС има споразумения за търговия и асоцииране с Мексико и Чили и подготвя либерализирането на търговията с групата "Меркосюр" (Аржентина, Бразилия, Парагвай и Уругвай).

ЕС няма специални търговски споразумения с основните си търговски партньори като САЩ и Япония. Търговията с тях се подчинява на правилата на СТО, макар че ЕС има много двустранни споразумения в отделните сектори.